

Pravietisks sapnis pirms vēlēšanām

2018.gada 21.septembrī

Sākumā nepievērsu šim sapnim uzmanību, taču kad precīzi identiski tādu pašu nosapņoju nākamajā naktī, sapratu, ka tā ir kāda vēsts un sāku par to lūgties.

Sapnī es atrados Vecrīgā. Bija skaists dienas novakars un es staigāju gar kādu jaunu trolejbusa līniju, kas tikko bija ierīkota cauri Vecrīgai. Līnija veda gar plašajiem lielveikalu skatlogiem, cauri šaurajiem ielu līkločiem, līdz nonāca pie Saeimas nama. Tā priekšpusē valdīja rosība, dega dažādas gaismas. Ļaudis izskatījās aktīvi un rosīgi.

Pēkšņi trolejbusa līnija novirzījās nost no valdības nama galvenās fasādes. Es iegāju Saeimas pagalmā un ieraudzīju tur nama un ielas precīzu dubultnieku. Tas bija tā, it kā būtu precīzi divi valdības nami un precīzi divas identiskas ielas. Viens nams bija ļaužu priekšā, pilns rosības un aktivitāšu, bet tas otrs nams - kopija, bija nedzīvs nams, kur nebija pilnīgi nekādas dzīvības. Tas atradās aiz dzīvā nama, iekšējā pagalmā, nost no ļaužu acīm. Tas nebija arī kaut kā īpaši paslēpts, vai nomaskēts. Ikviens tur varēja ieiet, bet dīvainā kārtā neviens tur nestaigāja.

Tad es redzēju, ka tāds nedzīvs, bezcerīgs ir ne tikai valdības nams, bet visa tā iela, uz kura nams atrodas. Neviens tajā ielā nestaigāja. Pilnīgi neviens! Tās ielas namu logi bija aizklāti ar slēģiem un pāri visam klājās kāda pelēka depresijas migla, kas ietina visu, kas atradās šajā ielā. To kopumā varētu nosaukt par "depresijas" vai "bezcerības" ielu. Tieši tāda bija tajā atmosfēra.

Tālāk sapnī es sapratu, ka šādu "depresijas" ielu izveidoja, vai noteica pati iepriekšējā Latvijas valdība. Tā neizveidojās apstākļu spiesta, bet tādu "depresijas" ielu valdība lika izveidot! "Kāpēc valdībai bija vajadzība izveidot "depresijas" ielu pašā labākajā vietā Rīgā ?? Tie taču vislabākie nami! Tā taču vislabākā iela! Kāpēc šeit neviens nestaigā?", es pie sevis nodomāju. Sapņa beigas.

Pašnoteiktā depresijas iela

Autors Normunds Ozoliņš

Piektdiena, 21 septembris 2018 17:08

Skaidrojums.

Atceros, nesen lasīju mācītāja Gunta Kalnes rakstu Nacionālās Apvienības avīzē. Mācītājs minēja, ka Latvija attiecīgajos Krievijas propagandas medijos tiek stādīta priekšā kā "neizdevusies, caurkritusi" valsts. Šeit viss esot "tik slikti, ka sliktāk vairs nevarot būt". Tas tiekot darīts apzināti.

Vēl nesen šādas runas mēs dzirdējām no Krievijas virzienā orientētām partijām un politiķiem.

Es domāju, ka arī mēs, daudzie latvieši, paši esam ierīkojuši šādu "depresijas" ielu vislabākajā rajonā. Nākamā sasaukuma Saeimas uzdevums būtu, sākt atdzīvināt un apdzīvot bijušo "depresijas" ielu mūsu zemē. To iepriekšējā sasaukuma Saeimas vēl nav darījušas.

Īstenībā mums ir viss, kas mums ir vajadzīgs, lai Latvijā vairs nebūtu "depresijas" ielas.